

СТРАТЕГІЯ РОЗВИТКУ ІНФОРМАЦІЙНИХ СИСТЕМ В УМОВАХ ГЛОБАЛІЗАЦІЇ ЕКОНОМІКИ

У роботі основна увага приділена пошуку шляхів розв'язання стратегічних задач розвитку інформаційних систем у сучасних умовах.

Характерною особливістю розвитку світової економіки на етапі входження в ХХІ століття є її прогресуюча глобалізація, що веде до глибоких змін в усій системі міжнародних відносин. Перш за все значно підсилюються зв'язки і взаємозалежності національних економік, розвиваються стійкі господарські зв'язки між державами і народами, забезпечується сумісне вирішення економічних проблем та інше. А це безпосередньо впливає на інформаційні системи, які повинні обслуговувати даний процес, а відтак бути адекватними рівню глобалізації економіки.

Якщо економіка стає глобальною, а інформаційні системи продовжують залишатися національними, то виникає протиріччя між глобальним характером економіки і локальним характером її інформаційного обслуговування, що гальмує економічний розвиток, а саме: темпи розвитку виробництва, наповнення державних бюджетів, мінімізацію витрат і максимізацію прибутку тощо.

У роботі основна увага приділена пошуку шляхів розв'язання стратегічних задач розвитку інформаційних систем у сучасних умовах, а саме:

- принципів і критеріїв вибору напрямів розвитку інформаційних систем;
- методики вибору варіанта розвитку системи;
- архітектури інформаційних систем в умовах глобалізації економіки;

- систем збирання і обміну інформацією на міжнародному рівні;
- проблеми інтеграції існуючих корпоративних систем в єдиному економічному просторі та ін.

Враховуючи, що процес глобалізації економіки охоплює різні аспекти міжнародної економічної інтеграції, інформаційна підтримка повинна бути всеохоплюючою і націлена на обслуговування таких її складових:

- товарообміну і електронної торгівлі;
- підтримки зростання масштабів міжнародної міграції робочої сили;
- інтернаціоналізації капіталу;
- глобалізації продуктивних сил;
- зростання впливу інтернаціоналізації виробництва і споживання на оточуюче середовище;
- підтримки формування глобальної матеріальної, інформаційної і організаційно-економічної інфраструктури.

Незважаючи, що до цього часу не визначені організаційні форми і структурні елементи систем подібного типу, беззаперечним, на наш погляд, є те, що вони повинні акумулювати у собі масштабність і гнучкість (система повинна враховувати зростаючі потреби бізнесової структури і зовнішнього середовища і легко налаштовуватися під їх зміни), стандартизацію (різні компоненти системи повинні бути сумісними і відповідати вимогам глобального середовища), надійність доступу до інформаційних ресурсів, економічність, аналітичну підтримку процесів прийняття рішень на базі телекомунікаційних технологій та ін.

Практичне використання глобальних систем можна пояснити на такому прикладі. Проблема збільшення масштабів міжнародної міграції робочої сили на даний час вирішується шляхом стримування (обмеження) її розвинутими державами у відповідних межах. В умовах глобального інформаційного середовища з телекомунікаційними технологіями відкриваються нові можливості для вирішення даної проблеми.

Будь-яка компанія чи корпорація, розміщена в тій чи іншій державі, може легко залучити до виконання робіт фахівця, наприклад, з проектування мікропроцесорної чи радіоелектронної апаратури, яка знаходиться в іншій державі, і безперешкодно отримати готову роботу в своєму офісі.

Таким чином, сама ідея глобалізації економіки наповнюється новим змістом, коли розробка виробів здійснюється в одній державі, виготовлення – в другій, а продаж – в третій. Це дозволить мінімізувати витрати і ефективно використати трудові, матеріальні та інші ресурси держави.